

Fragments

HERACLITUS

The Original

MOUSEIA

Fragments

HERACLITUS

The Original

MOUSEIA

THIS EDITION

The complete source text in the original language, without translation.

THE WORK

Written c. 500 BCE · Philosophy

SOURCE

Original text from archive.org.

GAPS AND UNCERTAINTIES

Heraclitus' book is lost; each fragment survives only as a quotation, and where the quotation ends is sometimes uncertain. The text follows Diels's 1922 edition, read from the page scans; his doubtful and spurious fragments (126a–139) are not included.

Mouseia · mouseia.org

Edition dated 25 October 2026

Contents

Fragments 1–10	1
Fragments 11–20	2
Fragments 21–30	2
Fragments 31–40	3
Fragments 41–50	4
Fragments 51–60	5
Fragments 61–70	6
Fragments 71–80	7
Fragments 81–90	7
Fragments 91–100	8
Fragments 101–110	9
Fragments 111–120	10
Fragments 121–126	10

Fragments 1–10

- ¹ τοῦ δὲ λόγου τοῦδ' ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον· γινομένων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τόνδε ἀπείροισιν εἰκόασι, πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιούτων, ὁκοίων ἐγὼ διηγεῦμαι διαιρέων ἕκαστον κατὰ φύσιν καὶ φράζων ὅπως ἔχει. τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει ὁκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν, ὅκωσπερ ὁκόσα εὐδοντες ἐπιλανθάνονται.
- ² διὸ δεῖ ἔπασθαι τῶι <ξυνῶι, τουτέστι τῶι> κοινῶι· ξυνὸς γὰρ ὁ κοινός. τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν.
- ³ (περὶ μεγέθους ἡλίου) εὖρος ποδὸς ἀνθρωπέου.
- ⁴ (H. dixit quod) si felicitas esset in delectationibus corporis, boves felices diceremus, cum inveniant orobum ad comedendum.
- ⁵ καθαίρονται δ' ἄλλως αἵματι μαινόμενοι οἷον εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῶι ἀπονίζοιτο. μαίνεσθαι δ' ἂν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφράσαιτο οὕτω ποιέοντα. καὶ τοῖς ἀγάλμασι δὲ τουτέοισιν εὐχονται, ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο, οὗ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας οἵτινές εἰσι.
- ⁶ (ὁ ἥλιος οὐ μόνον, καθάπερ ὁ Ἡ. φησι,) νέος ἐφ' ἡμέρῃ (ἐστίν, ἀλλ' αἰεὶ νέος συνεχῶς).
- ⁷ εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥίνες ἂν διαγνοίεν.
- ⁸ τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι.
- ⁹ ὄνους σύρματ' ἂν ἐλέσθαι μάλλον ἢ χρυσόν.
- ¹⁰ συνάψεις ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾷδον διᾷδον, καὶ ἐκ πάντων ἐν καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα.

Fragments 11–20

- ¹¹ πᾶν γὰρ ἔρπετὸν πληγῇ νέμεται.
- ¹² ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ· καὶ ψυχαὶ δὲ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμῶνται.
- ¹³ (δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μήτε ρυπᾶν μήτε αὐχμεῖν μήτε) βορβόρωι χαίρειν.
- ¹⁴ νυκτιπόλοις, μάγοις, βάρχοις, λήναις, μύσταις· (τούτοις ἀπειλεῖ τὰ μετὰ θάνατον, τούτοις μαντεύεται τὸ πῦρ·) τὰ γὰρ νομιζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστὶ μυεῦνται.
- ¹⁵ εἰ μὴ γὰρ Διονύσῳ πομπὴν ἐποιεῦντο καὶ ὕμνεον ἄσμα αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν· ὡτὸς δὲ Ἀΐδης καὶ Διόνυσος, ὅτεω μαίνονται καὶ ληναῖζουσιν.
- ¹⁶ τὸ μὴ δύνόν ποτε πῶς ἄν τις λάθοι;
- ¹⁷ οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι.
- ¹⁸ ἐὰν μὴ ἔλπηται, ἀνέλπιστον οὐκ ἐξευρήσει, ἀνεξερεύνητον ἐὼν καὶ ἄπορον.
- ¹⁹ ἀκοῦσαι οὐκ ἐπιστάμενοι οὐδ' εἰπεῖν.
- ²⁰ γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν, μᾶλλον δὲ ἀναπαύεσθαι, καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι.

Fragments 21–30

- ²¹ θάνατός ἐστιν ὁκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὁκόσα δὲ εὐδοντες ὕπνος.
- ²² χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὐρίσκουσιν ὀλίγον.

- 23 Δίκησ' ὄνομα οὐκ ἂν ἤιδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ᾔην.
- 24 ἀρηιφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι.
- 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι.
- 26 ἄνθρωπος ἐν εὐφρόνῃ φάος ἄπτεται ἑαυτῷ ἀποθανόντων, [ἀποσβεσθεὶς ὄψεις], ζῶν δέ· ἄπτεται τεθνεώτος εὐδῶν, ἀποσβεσθεὶς ὄψεις, ἐγρηγορῶς ἄπτεται εὐδοντος.
- 27 ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οὐδὲ δοκέουσιν.
- 28 δοκέοντα γὰρ ὁ δοκιμώτατος γινώσκει, φυλάσσει· καὶ μέντοι καὶ Δίκη καταλήψεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας.
- 29 αἰρεῦνται γὰρ ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν, οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα.
- 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ᾔην αἰεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ αἰείζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.

Fragments 31–40

- 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δὲ ἥμισυ πρηστήρ. (δυνάμει γὰρ λέγει ὅτι τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ διοικούντος λόγου καὶ θεοῦ τὰ σύμπαντα δι' αἰέρος τρέπεται εἰς ὑγρὸν τὸ ὡς σπέρμα τῆς διακοσμήσεως, ὃ καλεῖ) θάλασσαν, (ἐκ δὲ τούτου αὖθις γίνεται γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα. ὅπως δὲ πάλιν ἀναλαμβάνεται καὶ ἐκπυροῦται, σαφῶς διὰ τούτων δηλοῖ·) θάλασσα διαχέεται καὶ μετρέεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, ὁκοῖος πρόσθεν ᾔην ἢ γενέσθαι γῆ.
- 32 ἐν τῷ σοφὸν μῦθον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα.
- 33 νόμος καὶ βουλῇ πείθεσθαι ἑνός.
- 34 ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν ἐοίκασιν· φάτις αὐτοῖσιν μαρτυρεῖ παρεόντας ἀπεῖναι.
- 35 χρῆ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι.

- 36 ψυχῇσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι, ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή.
- 37 sues caeno, cohortales aves pulvere vel cinere lavari.
- 38 (Θαλῆς δοκεῖ κατὰ τινας) πρῶτος ἀστρολογῆσαι (... μαρτυρεῖ δ' αὐτῶι καὶ Ἡ. καὶ Δημόκριτος).
- 39 ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμεω, οὗ πλείων λόγος ἢ τῶν ἄλλων.
- 40 πολυμαθὴς νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην αὐτίς τε Ξενοφάνεά τε καὶ Ἑκαταῖον.

Fragments 41–50

- 41 εἶναι γὰρ ἐν τῷ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτῃ ἐκυβέρνησεν πάντα διὰ πάντων.
- 42 τόν τε Ὅμηρον (ἐφασκεν) ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι καὶ ῥαπίζεσθαι καὶ Ἀρχίλοχον ὁμοίως.
- 43 ὕβριν χρὴ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.
- 44 μάχεσθαι χρὴ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος.
- 45 ψυχῆς πείρατα ἰὼν οὐκ ἂν ἐξεύροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει.
- 46 τήν τε οἴησιν ἱερὰν νόσον (ἔλεγε) καὶ τὴν ὄρασιν ψεύδεσθαι.
- 47 μὴ εἰκὴ περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλώμεθα.
- 48 τῶι οὖν τόξωι ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος.
- 49 εἷς ἐμοὶ μύριοι, ἐὰν ἄριστος ᾔη.
- 49a ποταμοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομέν τε καὶ οὐκ ἐμβαίνομεν, εἰμέν τε καὶ οὐκ εἶμεν.
- 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν σοφόν ἐστὶν ἐν πάντα εἶναι.

Fragments 51–60

- ⁵¹ οὐ ξυνιαῖσιν ὅκως διαφερόμενον ἑωυτῶι ὁμολογέει· παλίντροπος ἀρμονίη ὅκωσπερ τόξου καὶ λύρης.
- ⁵² αἰὼν παῖς ἐστι παίζων, πεσσεύων· παιδὸς ἢ βασιλῆι.
- ⁵³ Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς, καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους.
- ⁵⁴ ἀρμονίη ἀφανῆς φανερῆς κρείττων.
- ⁵⁵ ὅσων ὄψις ἀκοὴ μάθησις, ταῦτα ἐγὼ προτιμέω.
- ⁵⁶ ἐξηπάτηνται, (φησὶν,) οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν φανερῶν παραπλησίως Ὁμήρῳ, ὃς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων σοφώτερος πάντων. ἐκεῖνόν τε γὰρ παῖδες φθειρας κατακτείνοντες ἐξηπάτησαν εἰπόντες· ὅσα εἶδομεν καὶ ἐλάβομεν, ταῦτα ἀπολείπομεν, ὅσα δὲ οὔτε εἶδομεν οὔτ' ἐλάβομεν, ταῦτα φέρομεν.
- ⁵⁷ διδάσκαλος δὲ πλείστων Ἡσίοδος· τοῦτον ἐπίστανται πλείστα εἰδέναι, ὅστις ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίνωσκεν· ἔστι γὰρ ἕν.
- ⁵⁸ καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν [ἔν ἐστιν]. οἱ γοῦν ἰατροί, (φησὶν ὁ Ἡ.,) τέμνοντες, καίοντες πάντη, βασανίζοντες κακῶς τοὺς ἀρρωστούντας, ἐπαιτέονται μὴδὲν ἄξιοι μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν ἀρρωστούντων, ταῦτα ἐργαζόμενοι, (τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς νόσους).
- ⁵⁹ γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή (ἢ τοῦ ὀργάνου τοῦ καλουμένου κοχλίου ἐν τῷ γναφείῳ περιστροφῇ εὐθεῖα καὶ σκολιή· ἄνω γὰρ ὁμοῦ καὶ κύκλῳ περιέρχεται) μία ἐστὶ, (φησί,) καὶ ἡ αὐτή.
- ⁶⁰ ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτή.

Fragments 61–70

- ⁶¹ θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μιαρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀλέθριον.
- ⁶² ἀθάνατοι θνητοί, θνητοὶ ἀθάνατοι, ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτες.
- ⁶³ ἔνθα δ' ἐόντι ἐπανίστασθαι καὶ φύλακας γίνεσθαι ἐγερτὶ ζώντων καὶ νεκρῶν.
- ⁶⁴ τὰ δὲ πάντα οἰακίζει Κεραυνός.
- ⁶⁵ (καλεῖ δὲ αὐτὸ) χρησιμοσύνην καὶ κόρον.
- ⁶⁶ πάντα γάρ, (φησί,) τὸ πῦρ ἐπελθὸν κρινεῖ καὶ καταλήψεται.
- ⁶⁷ ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός (τάναντία ἅπαντα· οὗτος ὁ νοῦς), ἀλλοιοῦται δὲ ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου.
- ^{67a} sic<ut> aranea, (ait,) stans in medio telae sentit, quam cito musca aliquem filum suum corrumpit itaque illuc celeriter currit quasi de fili perfectione dolens, sic hominis anima aliqua parte corporis laesa illuc festine meat quasi impatiens laesionis corporis, cui firme et proportionaliter iuncta est.
- ⁶⁸ (καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως αὐτὰ) ἄκεα (Ἡ. προσεῖπεν ὡς ἐξακεσόμενα τὰ δεινὰ καὶ τὰς ψυχὰς ἐξάντεις ἀπεργαζόμενα τῶν ἐν τῇ γενέσει συμφορῶν).
- ⁶⁹ (θυσιῶν τοίνυν τίθημι διττὰ εἶδη· τὰ μὲν) τῶν ἀποκεκαθαρμένων παντάπασιν ἀνθρώπων, οἷα ἐφ' ἐνὸς ἂν ποτε γένοιτο σπανίως, (ὥς φησιν Ἡ.,) ἢ τινων ὀλίγων εὐαριθμητῶν ἀνδρῶν.
- ⁷⁰ (πόσῳ δὴ οὖν βέλτιον Ἡ.) παίδων ἀθύρματα (νενόμικεν εἶναι τὰ ἀνθρώπινα δοξάσματα).

Fragments 71–80

- ⁷¹ (μεμνησθαι δὲ καὶ) τοῦ ἐπιλανθανομένου ἥ ἡ ὁδὸς ἄγει.
- ⁷² ὧι μάλιστα διηγεκῶς ὁμιλοῦσι λόγῳ (τῷ τὰ ὅλα διοικούντι), τούτῳ διαφέρονται, καὶ οἷς καθ' ἡμέραν ἐγκυροῦσι, ταῦτα αὐτοῖς ξένα φαίνεται.
- ⁷³ οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας ποιεῖν καὶ λέγειν· (καὶ γὰρ καὶ τότε δοκοῦμεν ποιεῖν καὶ λέγειν.)
- ⁷⁴ (οὐ δεῖ <ὥς>) παῖδας τοκεώνων, (τοῦτ' ἔστι κατὰ ψιλόν· καθότι παρελήφμεν.)
- ⁷⁵ (τοὺς καθεύδοντας οἶμαι ὁ Ἥ.) ἐργάτας (εἶναι λέγει) καὶ συνεργοὺς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων.
- ⁷⁶ ζῆι πῦρ τὸν γῆς θάνατον καὶ ἀήρ ζῆι τὸν πυρὸς θάνατον, ὕδωρ ζῆι τὸν ἀέρος θάνατον, γῆ τὸν ὕδατος.
- ⁷⁷ ψυχῇσι (φάναι) τέρψιν ἢ θάνατον ὑγρῇσι γενέσθαι.
- ⁷⁸ ἥθος γὰρ ἀνθρώπειον μὲν οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει.
- ⁷⁹ ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός.
- ⁸⁰ εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ ἄχρεώμενα.

Fragments 81–90

- ⁸¹ (ἡ δὲ τῶν ῥητόρων εἰσαγωγή πάντα τὰ θεωρήματα πρὸς τοῦτ' ἔχει τείνοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον) κοπίδων ἐστὶν ἀρχηγός.
- ⁸² πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχροὺς ἀνθρώπων γένει συμβάλλειν.

- 83 ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανείται καὶ σοφαί καὶ κάλλει καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν.
- 84 μεταβάλλον ἀναπαύεται (καὶ) κάματος ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν καὶ ἄρχεσθαι.
- 85 θυμῷ μάχεσθαι χαλεπὸν· ὃ τι γὰρ ἂν θέλῃ, ψυχῆς ὠνεῖται.
- 86 ἀπιστίῃ διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι.
- 87 βλάξ ἀνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ.
- 88 ταῦτό τ' ἐνὶ ζῶν καὶ τεθνηκὸς καὶ τὸ ἐγρηγορὸς καὶ τὸ καθεῦδον καὶ νέον καὶ γηραιόν· τάδε γὰρ μεταπεσόντα ἐκεῖνά ἐστι κακεῖνα πάλιν μεταπεσόντα ταῦτα.
- 89 τοῖς ἐγρηγορόσιν ἓνα καὶ κοινὸν κόσμον εἶναι, (τῶν δὲ κοιμωμένων ἕκαστον εἰς ἴδιον ἀποστρέφεσθαι).
- 90 πυρός τε ἀνταμοιβή τὰ πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός.

Fragments 91–100

- 91 ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ (οὐδὲ θνητῆς οὐσίας δις ἄψασθαι κατὰ ἕξιν <τῆς αὐτῆς>· ἀλλ' ὁξύτῃ καὶ τάχει μεταβολῆς) σκίδνησι καὶ πάλιν συνάγει (μᾶλλον δὲ οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον, ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ ἀπολείπει) καὶ πρόσσει καὶ ἄπεισι.
- 92 Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι (καθ' Ἡράκλειτον) ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη (χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ) διὰ τὸν θεόν.
- 93 ὁ ἀναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει.
- 94 ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μή, Ἑρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν.
- 95 ἀμαθὴν γὰρ ἄμεινον κρύπτειν, (ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον).

- 96 νέκυες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι.
- 97 κύνες γὰρ καταβαῦζουσιν ὧν ἂν μὴ γινώσκωσι.
- 98 αἱ ψυχαὶ ὁσμῶνται καθ' Ἄϊδην.
- 99 εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἔνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν.
- 100 (ὁ ἥλιος ἐπιστάτης ὧν καὶ σκοπὸς ὀρίζειν καὶ βραβεύειν καὶ ἀναδεικνύναι καὶ ἀναφαίνειν μεταβολὰς καὶ) ὥρας αἱ πάντα φέρουσι.

Fragments 101–110

- 101 ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν.
- 101a ὀφθαλμοὶ γὰρ τῶν ὥτων ἀκριβέστεροι μάρτυρες.
- 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἅ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἅ δὲ δίκαια.
- 103 ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας.
- 104 τίς γὰρ αὐτῶν νόος ἢ φρήν; δῆμων αἰδοῖσι πείθονται καὶ διδασκάλῳ χρεῖωνται ὁμίλῳ οὐκ εἰδότες ὅτι ‘οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί’
- 105 (Ἡ. ἐντεῦθεν) ἀστρολόγον (φησὶ τὸν Ὅμηρον).
- 106 unus dies par omni est.
- 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὧτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων.
- 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο, ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφὸν ἐστὶ πάντων κεχωρισμένον.
- 109 κρύπτειν ἀμαθίην κρέσσον ἢ ἐς τὸ μέσον φέρειν.
- 110 ἀνθρώποις γίνεσθαι ὁκόσα θέλουσιν οὐκ ἄμεινον.

Fragments 111–120

- 111 νοῦσος ὑγιεῖν ἐποίησεν ἡδύ, κακὸν ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπαυσιν.
- 112 τὸ φρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη, καὶ σοφίῃ ἀληθέα λέγειν καὶ ποιεῖν κατὰ φύσιν ἐπαΐοντας.
- 113 ξυνόν ἐστι πᾶσι τὸ φρονεῖν.
- 114 ξὺν νόω λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρή τῷ ξυνῶι πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως. τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θεοῦ· κρατεῖ γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται.
- 115 ψυχῆς ἐστι λόγος ἑαυτὸν αὖξων.
- 116 ἀνθρώποισι πᾶσι μέτεστι γινώσκειν ἑωυτοὺς καὶ φρονεῖν.
- 117 ἀνὴρ ὁκόταν μεθυσθῇ, ἄγεται ὑπὸ παιδὸς ἀνήβου σφαλλόμενος, οὐκ ἐπαΐων ὅκη βαίνει, ὑγρὴν τὴν ψυχὴν ἔχων.
- 118 αὐγὴ ξηρὴ ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη.
- 119 ἥθος ἀνθρώπῳι δαίμων.
- 120 ἡοὺς καὶ ἐσπέρας τέρματα ἢ ἄρκτος καὶ ἀντίον τῆς ἄρκτου οὖρος αἰθρίου Διός.

Fragments 121–126

- 121 ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι καὶ τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν καταλιπεῖν, οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἑωυτῶν ὀνήιστον ἐξέβαλον φάντες· ἡμέων μὴδὲ εἷς ὀνήιστος ἔστω, εἰ δὲ μή, ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων.
- 122 ἀγχιβασίην.

- 123 φύσις (δὲ καθ' Ἡράκλειτον) κρύπτεσθαι φιλεῖ.
- 124 (ὥσπερ) σάρμα εἰκὴ κεχυμένον ὁ κάλλιστος, (φησὶν Ἡράκλειτος,) [ὁ] κόσμος.
- 125 καὶ ὁ κυκεὼν δίσταται <μὴ> κινούμενος.
- 125a μὴ ἐπιλίποι ὑμᾶς πλοῦτος, (ἔφη,) Ἐφέσιοι, ἵν' ἐξελέγχοισθε πονηρευόμενοι.
- 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται.